

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'.
ΑΡΙΘ.—1

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1905

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδάσκ. 3
ἐν τῷ ἔξωτερικῳ φράγκα χρυσά 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (πρόεδρ.)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
+ Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Ἔνεκα τῶν ἑορτῶν ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐκδίδεται ὁήμερον εἰς 12 σελίδας—Τὸ προδεχρὲς 2 τεύχος ἐκδοθήσεται ἐπίσης δωδεκασέλιδον τῷ προδεχρὲ 2 σελίδας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ (ἐξ Ἀμερικῆς—Κοινοῦ Μάν-
τσεστερ)—Κρίσεις ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς (ἐπιστολὴ Ἀθ. Παπα-
λουκά Νύταξίου)—Ὀγγρικὴ ἀποστολὴ εἰς Ραιδεστόν—Εἰδήσεις
στατιστικαὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμαίων, Ἐπι-
τροπῶν καὶ Γραφείων—Αἱ ἑορταὶ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις—
Συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς—Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά
—Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Η ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ, ἣν ἐκδίδο-
μεν ἐν τῷ μετὰ χεῖρας φύλλῳ, παρίστησιν ἐν τινι
μέτρῳ τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχουσιν οἱ ἐκπα-
τριζόμενοι ὁμογενεῖς, ποιεῖται δὲ φανεροὺς τοὺς
ὁσίους πόθους αὐτῶν. Τὸ ἱερὸν αἶσθημα τῆς πρὸς
τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἀφοσιώσεως καὶ ὁ
πρὸς πᾶν τὸ πατριὸν ἐνθουσιασμός συγκρατοῦσι

μὲν τὴν ὀρθοδόξον καὶ ἑλληνικὴν ὁλομελείαν συνηνω-
μένας τὰς χιλιάδας τῶν ὁμογενῶν τῶν εἰς τὸν νέον
κόσμον μεταβαίνοντων πρὸς ἐξασφάλισιν πόρου
ζωῆς εὐμαροῦς, εὐκολύνουσι δὲ τὸ ἔργον τῶν ἱε-
ρατικῶς προϊσταμένων, ὧν τὰ ὀνόματα μαρτυροῦ-
μεν, δυστυχῶς, ἐκάστοτε διὰ τῶν ἐφημερίδων.
Ἐνίοτε, ἀλλὰ πολὺ σπανίως, φθάνει μέχρι τῶν ὡ-
των ἡμῶν κραυγὴ πόνου, γνωστὴν ποιῶσα τῇ
Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ τὴν ὀδύνην τοῦ πάσχοντος,
ἐσπερημένου διαρκοῦς θερησκευτικῆς διδασκαλίας,
ἐξαιτουμένου δὲ τὰ μέσα τῆς ἀεχνάου παραφυλα-
κῆς καὶ συντηρήσεως τῶν πρώτων καὶ κυριωτά-
των στοιχείων τῆς θερησκευτικῆς ἡμῶν καὶ ἐθνι-
κῆς ὑποστάσεως.

Εἰς τὴν κραυγὴν τῆς ψυχικῆς ὀδύνης ἡ Μητὴρ
Ἐκκλησία προφθάνουσα συμβουλεύει τὰ δέοντα,
μακρόθεν ὑπερποντίους τὰς τε νοουθεσίας καὶ τὰς
εὐλογίας αὐτῆς ἐπιστέλλουσα καὶ πρὸς τὴν ἐν
ταῖς πατρίοις ἐμμονὴν παρορμῶσα, καὶ ποτε, κατὰ
κατῆκον, εὐήκοον οὖς τείνουσα πρὸς τὰς αἰτήσεις
ὁμογενῶν ἐν Ἀμερικῇ κοινοτήτων περὶ παροχῆς
δωρεᾶν τῶν πρὸς διάκοσμον τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ

πρὸς τὴν ἐν αὐτοῖς χρῆσιν ἀπαιτουμένων εἰκόνων, ἢ σκευῶν, ἢ βιβλίων. Ἀλλὰ τὴν ἐγγύθεν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς πολιτείας, ἐπὶ τῆς πατρὶου παιδεύσεως καὶ τῶν πατρῶν ἡθῶν τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν θεωρεῖ καθήκον τῶν ἱερέων, ὅσοι προΐστανται πνευματικῶς αὐτῶν, καὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλογενῶν ἐπιτρόπων, ὅσοι διευθύνουσι τὰ πράγματα τῶν ἐκασταχοῦ ὁμογενῶν κοινοτήτων. Ἡ μὲν ποδηγέτησις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον, ἡ διαφυλάξις οὕτω καὶ ἡ ζωπύρησις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος ἐπιβάλλεται τοῖς ἱερεῦσι, καθὼς χρέος ἀπαραίτητον, οὐ ἡ παραμέλησις ὑπευθύνους αὐτοὺς καθίστησιν ἀπέναντι καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ δὲ συντήρησις καὶ διαθέρμανσις τῶν αἰσθημάτων, ἃ συνεννοῦσιν αὐτοὺς πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους, πρὸς τὴν μεγάλην δηλονοῦν οἰκογένειαν, εἰς ἣν ἀνήκουσι καὶ ἡς οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀμελήσωσι, χρέος ἐστὶν ἀπαραίτητον ἐκείνων ἐκ τῶν ὁμογενῶν, ὅσους ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς ἀποικίας καὶ αἱ χρῆσται ἀπ' αὐτῶν ἐλπίδες ἔταξαν ἐπὶ τὴν διευθύνσιν καὶ διαχείρισιν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Ἐὰν οἱ ἱερεῖς, ἐν ἀκριβεῖ τῇ συναισθήσει τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, ἐν μέσῳ μάλιστα χριστιανῶν δογματικῶς ἡμῶν ἀρισταμένων, ἀναλάβωσιν ἀπανταχοῦ τοῦ νέου κόσμου τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς ἀληθοῦς ψυχικῆς σωτηρίας τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, εὐχταῖον ἵνα καὶ αἱ κατὰ πόλεις ἐπιτροπαὶ συντελέσωσιν εἰς εὐόδωσιν τοῦ σωτηριώδους ἔργου διὰ τῆς συστάσεως σχολείων, ἐν οἷς οἱ παῖδες τῶν ὁμογενῶν ἐκμανθάνοντες τὴν τόσῳ χρήσιμον αὐτοῖς γλῶσσαν τοῦ τόπου μέλλουσιν ἵνα μανθάνωσι καὶ τὴν τῶν πατέρων αὐτῶν ἀναγκάζόμενοι τοιούτῳ τρόπῳ νὰ μὴ λείπωσιν ἔρμαιον τοῦ χρόνου καὶ τῆς λησμοσύνης εἴ τι ἂν ἔμαθεν ἕκαστος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

Ἡ φιλογένεια βεβαίως ἀποτελεῖ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν τὸ κύριον γνώρισμα, ἐκ δὲ τῶν ἀναγκαζομένων ἐν ταῖς ἡμέραις παρ' ἡμέραν δωρεῶν αὐτῶν εἰς ναοὺς καὶ ὑπὲρ ἔργων κοινωφελῶν τῆς ἰδιαιτέρας ἐκάστου τῶν δωροφορούντων πατρίδος ἀποδείκνυται τρανῶς ἡ στοργὴ αὐτῶν πρὸς τοὺς πατέρας θεσμούς. Ἀλλὰ τῆς στοργῆς αὐτῶν ταύτης συμπλήρωμα ποθητὸν ἀποτελεῖ ἡ συνεργα-

σία μετὰ δοκίμων ἱερέων καὶ δοκίμων ἐπίσης διδασκάλων, ἐχόντων πάντων ἀκραιφνῆ συναισθησιν τῆς ἀποστολῆς ἐκατέρας τῶν ἐν τῇ χριστιανικῇ κοινωνίᾳ τάξεων τούτων, αἵτινες ἀνάγκη νὰ μὴ ἐπιλάβωνται, ὅτι ζῶντες ἐν κόσμῳ ξένῳ ἡμῖν πρέπει παντὶ τρόπῳ νὰ τιμήσωσιν ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ ὀρθοδόξου.

Ἡ ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστολὴ ἐστὶν αὕτη.

Παναγιώτατε πατριάρχα,

Εὐχρεστηθῇ ἐπιτρέψαι μοι, παρκαλῶ Ὑμᾶς θερμῶς, ἵνα λάβω τὴν τιμὴν καὶ τὸ θάρρος καὶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ὑποβάλω τῇ Ὑμ. Μακαριότητι τὴν ταπεινὴν τήνδε ἐπιστολήν μου.

Εἰμι Ἕλλην ἐκ τοῦ τουρκικοῦ κράτους καταγόμενος, 25ετής τὴν ἡλικίαν, ἀπόφοιτος τοῦ ἑλληνικοῦ πνευματιστηρίου καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρὸ 10 μηνῶν περίπου ἐλθὼν. Ἦδη εὐρίσκουμι ἐν τῇ πόλει Springfield τῆς πολιτείας Massashusettes, φοιτῶν ἀπὸ Βουλίας περίπου ἐν τινὶ σχολείῳ ἐπονομαζομένῳ «French American College» πρὸς σπουδασμὸν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, ἀνευ τῆς γνώσεως τῆς ὁποίας εἴμεθα ἐνταῦθα εἴλωτες νεκροὶ κούτιδανοὶ μηδὲν ἀξίζοντες καὶ μηδὲν δυνάμενοι. Τὸ εἰρημένον σχολεῖον παρέχει μοι τροφήν καὶ οἶκησιν ἐπὶ πληρωμῇ 60 δολλαρίων· τὰ δὲ ὑπόλοιπα 75 ὑποχρεωμένος εἰμι νὰ πληρώσω εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ἐντός ἡμέκτος τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, καθὼς καὶ ἄλλοι πράττουσι καθ' ὠρισμένας ὥρας τῆς ἡμέρας ἢ νυκτός. Ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ φοιτῶσιν ἐφέτος 75 περίπου νέοι καὶ 25 νεκνίδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἴμεθα 12 Ἕλληνες καὶ τρεῖς ἑλληνίδες. Ἐκ τῶν μαθητῶν δὲ τοῦ σχολείου τούτου ἐξέρχοντι συνήθως ἱεραπόστολοι προτεστάνται ἐξαρραγελλόμενοι εἰς τὰ πέπλα τῆς οἰκουμένης, προπαρασκευαζόμενοι ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ δι' ἀνωτέρας θεολογικῆς σχολῆς, καὶ εἰς τὴν παγίδαν τοῦ προτεσταντισμοῦ ἐμπίπτοντες, ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶναι ἀληθῶς δύσκολον ν' ἀπαλλαγῇ τις ὅφ' οἷός τις συνθήκας ἐνταῦθα ζῶμεν καὶ ἐκκλησιαζόμεθα ὑποχρεωτικῶς ἐν προτεσταντικῷ παρεκκλησίῳ καθ' ἐκάστην πρωίαν καὶ εἰς μεγάλην ἐκκλησίαν κατὰ κυριακὴν ἐν σώματι μεταβαλίνοντες, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκβιβάζωμεθα ἀποτόμως εἰς ἄλλαγήν τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν δογμάτων, ἀλλὰ πληγίως πάντῃ καὶ πάνυ εὐγενῶς προδικθετόμενοι.

Ἐπειδὴ δὲ στερούμεθα πάντες οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα ὀρθόδοξοι βεβαίως (καθότι ὑπάρχουσι καὶ τινες μεταδογματισθέντες) γνησίας στερεοτύπου ἑλληνικῆς ὀρθο-

δόξου Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἐπειδὴ ἄγνοῶ ποῦ ν' ἀποταθῶ πρὸς τοῦτο, ἱκετεύω τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅπως εὐκρεστηθῇ καὶ ἀποστείλῃ μοι ἐν Εὐαγγελίῳ εἰς μικρὸν σχῆμα καὶ Ἀπόστολον, ὁμοῦ ἢ χωριστὰ, ὥς καὶ μίαν λειτουργικὴν περιέχουσιν τὴν ἀκολουθίαν πᾶσιν τῶν Κυριακῶν καὶ μεγάλων ἑορτῶν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἵνα δι' αὐτῶν δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἰδιαιτέρως νὰ πελώμεν καὶ πῶς τὰ τῆς θρησκείας ἡμῶν ἀπὸ κοινοῦ, ἐπιφυλασσόμενος ὅπως ἀποστείλω τ' ἀντίτιμον αὐτῶν βραδύτερον, ἐπειδὴ ἤδη διατελῶ ἐν οἰκονομικῇ καχεξίᾳ.

Εὐελπιστῶν δ' ὅτι εἰσακουσθήσεται ἡ ταπεινὴ αὐτῆς αἰτησίς μου ὑποσημειούμαι.

Springfield 19 δεκεμβρίου 1904.

Τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι

εὐλαβέστατος θεράπων

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ἡ ΕΝ ΜΑΝΤΖΕΣΤΕΡ ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ἔχει ἤδη τὸν προϊστάμενον αὐτῆς, ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων εὐλογοῦντα καὶ ἀγιαζόντα αὐτήν, ἀναγγέλλοντα τὰ ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν ἡ αὐτὴ τῆς ψυχικῆς οὐδύνης ἀκούεται κραυγὴ, καὶ ὁ πόνος τῆς εὐανδρούσης ἄλλοτε κοινότητος συγκινεῖ βαθύτατα τὴν καινὴν τῶν ὀρθοδόξων ὁμογενῶν μητέρα τὴν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἥτις ἀκούει καὶ μανθάνει μετὰ πολλῆς θλίψεως ὅτι αἱ ἄλλοτε ἑκατὸν καὶ πλείονες οἰκογένειαι τῶν ὁμογενῶν οὐδ' εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου σήμερον περιέστησαν. Οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἐν Μάντζεστερ παροικούντων, οἱ θερμὸν τὸ τῆς ἀκραίφνου εὐσεβείας καὶ τῆς ἀκραίφνου φιλογενείας αἶσθημα τηροῦντες καὶ πρόθυμοι πρὸς πᾶσαν ὑλικὴν θυσίαν ὑπὲρ ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, εἰσὶν ὀλίγοι, νέα δὲ γενεὰ ἐν μέσῳ ξένου ἡμῖν κόσμου ἀνατρεφόμενη καὶ ἐκπαιδευμένη κινδυνεύει νὰ ἴδῃ παρ' ἡμέραν ἀποσθεννόμενον τὸ θερμὸν αἶσθημα τῶν πατέρων αὐτῶν. Ἡ διὰ λόγον τοῦ περιβάλλοντος, ἐκθαμβοῦντος τὰς νεαρωτέρας ὑπάρξεις τὰς μὴ εὐτυχησάσας νὰ μετᾶσχῳσιν ἐν τῇ πατρίδι βασίμῳ ἀνατροφῇ καὶ παιδεύσει εὐλητοπρεποῦς, ἡ διὰ τὸν λόγον τῶν ἐθιζο-

μένων μικτῶν γάμων, φόβος ὑπάρχει τῆς ἀποσυνοθέσεως. Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι τὰ ἐκ τοιούτων γάμων γεννώμενα τέκνα βαπτίζονται κατὰ τὸ δόγμα τὸ ὀρθόδοξον, ἀλλ' αἱ μητέρες οὖσαι ξέναι πρὸς τὸ δόγμα καὶ τὴν πατρίδα τῶν συζύγων, ἐπηρεάζουσι τὴν τῶν τέκνων ἀνατροφὴν, καὶ δυνατὸν οὕτω ν' ἀποφυγῇ βαθμηδὸν πρὸς δεσμὸς συνάπτων πᾶσαν παροικίαν, οὕτω πολιτευομένην, μετὰ τῆς κοινῆς μητρὸς. Ἴσως ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων καθήκον πρὸς σύσφιγξιν τοῦ τοιούτου δεσμοῦ παρημελήθη τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος· πεποιθᾶμεν ὅμως ὅτι ὁ νέος τῆς ἐν Μάντζεστερ ἐλληνικῆς ἀποικίας προϊστάμενος, συναίσθησιν ἔχων τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, θέλει εὖρεϊ προθύμους ἐν τῇ ἱερᾷ διακονίᾳ συναντιλήπτορας τοὺς εὐσεβεῖς ὁμογενεῖς τοὺς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένους αὐτόσε καὶ ἐξ αὐτοφίας δυναμένους κρίναι πόσον τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ ἡμῶν ὁλότῃ ἐπιβλαβὴς ἀποβήσεται ἡ λανθάνουσα καὶ προϊούσα διάσπασις τῶν μετ' αὐτῆς συνδεόντων τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὀρθόδοξος ὁμογενεῖς δεσμῶν.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 50 φύλλῳ τοῦ παρελθόντος ἔτους «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύσαντες τὴν ἐν τῇ «Θρησκευτικῇ Ἠχοί» τῶν Πατρῶν ἐκδοθεῖσαν περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρ' ἡμῖν ῥήξεως συνέντευξιν τοῦ συντάκτου αὐτῆς μετὰ τοῦ πρῶην ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Παπαλουκά Εὐταξίου, σήμερον ἐκδίδομεν ἐπιστολὴν αὐτοῦ ἀπὸ 15 δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους πρὸς φίλον αὐτοῦ ἐνταῦθα, ἐν ᾗ διατυποῖ σαφῶς τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμην αὐτοῦ.

Σεβαστὲ φίλε,

Θλίψιν βαθεῖαν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀνδίαν τὴν ἐσχάτην συνησθάνθη ὡς πᾶς ἀληθὴς ὀρθόδοξος καὶ Ἕλλην ἐπὶ τῇ ἐνσκηψάσῃ κρίσει εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Εἶμαι κατ' ἀρχὴν ἐναντίος πάσης ἀλλαξοπατριαρχίας δι' οὗς λόγους γίνεται αὐτὴ συνήθως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ ἀνατροπῇ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ κανονικοῦ ἡμῶν δικαίου. Ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἀναρρήσει τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὸν

οἰκουμενικὸν Θρόνον ἤλπισα ὅτι θὰ ἐτίθετο τέρμα εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, τὴν ἀναμιννέσκουσαν τὴν ἐσχάτην κατάπτωσιν καὶ ταπείνωσιν, εἰς ἣν ἐν καιροῖς χαλεποῖς εἶχε περιστῇ, κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία. Ἠλπισα ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν παντοίων καὶ μεγάλων κινδύνων, τῶν εἰσέροτε καὶ ἄλλοτε ἐπικρεμαμένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος, ἢ τε ἱεραρχία καὶ οἱ λογάδες αὐτῶν θὰ συνησπίζοντο περὶ τὴν Α.Θ.Π. εἰς ἀποσόβησιν τῶν. Ἠλπισα ὅτι πρὸ τῶν κινδύνων αὐτῶν τοῦλάχιστον θὰ ἐσίγων τὰ πάθη καὶ ἐπρυτάνευεν ἡ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια, ὥς τοῦτο ἀείποτε συνέδῃ, ὁσάκις τὸ Γένος ἡμῶν εὐρέθη πρὸ παραπλησίων κινδύνων. Τούτου ἕνεκα θὰ εὔρητε εὐνόητον τὴν θλίψιν μου καὶ ἀνδίαν ἐπὶ τῇ ἐνσκηψάσῃ κρίσει. Καὶ τὴν θλίψιν καὶ ἀνδίαν αὐτὴν δυστυχῶς ἐπέτειναν ἐτι μᾶλλον τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ τύπῳ ὑπὸ τῶν προκαλεσάντων τὴν κρίσιν, δι' ὧν οὗτοι καταφωρῶνται ἐπιλήσιμονες παντάπασιν τῆς τε ἰδίας ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ὥς ἐξ αὐτῶν καθίσταται πρόδηλον, πάσας τὰς ἐλπίδας ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τῶν ἀνατίθενται εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχήν. Τὸ δὲ κατ' ἐμὴν γνώμην ἀπελπιστικὸν εἶναι ὅτι εὐρίσκονται, ὥς μὴ ὀφείλουν, ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες, πρόθυμοι ἵνα καταχωρίζωσι τὰ τοιαῦτα δημοσιεύματα καὶ συνηγορῶσι μάλιστα ὑπὲρ τῆς πολιτείας τῶν 8 τέως συνδικῶν, ἥτις τοσοῦτον ἐκθέτει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ γένος διακυβεύουσα τιμαλφέστατα αὐτῶν συμφέροντα.

Λυποῦμαι ὅτι ἀπὸ πολλοῦ μακρὰν διατελῶν τοῦ δημοσίου βίου καὶ τὰς διατριβὰς ποιούμενος ἐν ἀγροτικῷ τινι κτήματί μου ἐνταῦθα, παρὰ τὰς Πάτρας, οὐδὲν σχεδὸν δύναμαι κατὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Ἀνέγων τὸ δημοσιευθὲν ὑπόμνημα τῶν 8 ὥς καὶ τὴν ἀπάντησιν εἰς αὐτὸ, τὴν καταχωρισθεῖσαν εἰς τὴν «Ἐκκλησ. Ἀλήθειαν», εὔρον δὲ ταύτην κατὰ πάντα ἀνατρεπτικὴν τῶν ἰσχυρισμῶν ἐκείνων. Δυστυχῶς, οὐτ' ἐγὼ, οὐτε τις τῶν ἐνταῦθα γνωρίμων μου τυγχάνει συνδρομητῆς τῆς τεργεσταίας «Ν. Ἡμέρας», ἵνα λάβω γνώσιν τῶν δημοσιευθέντων, ἐξενέγκω δὲ κρίσιν περὶ τούτων. Βεβαίως ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἀντικατάστασις τῶν 4 ἐκ τῶν συνοδικῶν δὲν ἀναγράφεται πῶς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἢ τῶν ἐθνικῶν κανονισμῶν. Πλὴν, ἀφοῦ ἄλλως πῶς ἡ Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησία ἐκινδύνευσε νὰ μείνῃ ἐπὶ πολὺ ἄνευ Συνόδου, ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη

ἐπιτακτικὴ ἐπέβαλε τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν τοιαύτην ἀντικατάστασιν **κατ' οἰκονομίαν**, ἥς πλεῖστα ὅσα τὰ προηγούμενα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία ὅτι μάλιστα ἐπὶ προφανεῖ συγκρούσει πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων. Εὐλόγοφανῇ ἡδυνάτο τις νὰ εὕρῃ τὴν ἀντίρρησην, καθ' ἣν ἡ Σύνοδος ἦτο ἡναγκασμένη νὰ συνεδριάξῃ μετὰ ἐξ μόνον μελῶν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐδεὶς κανὼν ἐκκλησιαστικὸς ἐθέσπισέ ποτε. Τοῦναντίον μάλιστα, ἔχομεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ συνόδους συνεδριάζουσας πολλάκις παρόντων ὀλιγωτέρων τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν τῶν.

Ἄλλ' αἱ δὴθεν αὗται παραβάσεις εἶναι κατ' ἐμὲ κάρφος ἀπλοῦν ἀπέναντι τῆς δοκοῦ τῶν ἐπισιόντων αὐτάς. Καὶ δὲν μοι φαίνεται ἀπορον πῶς εὐρέθησαν οἱ ἐπὶ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ πάθους παραφερόμενοι, ὥστε νὰ ἐξωθῶσι τὰ πράγματα εἰς ξένην λύσιν πρὸς ἀνατροπὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν καθεστώτος. Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι πῶς δὲν εὐρέθησαν αὐτόθι οἱ δυνάμενοι νὰ διανοίξωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν πρὸ τοῦ χαίνοντος τούτου βαράθρου, πρὸ τοῦ ὁποῦ ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἔχει καθῆκον ὑπέρτατον νὰ ἀμυνθῇ μέχρις ἐσχάτων.

Τὸ ζήτημα ἀπέβαλεν οὕτω πάντα προσωπικὸν χαρακτῆρα, ὁ δὲ καθήμενος νῦν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων δὲν ἔχει ν' ἀγωνισθῇ πλέον ὑπὲρ τῆς ἐπ' αὐτοῦ συγκρατήσεώς του, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἱερωτάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους συμφερόντων, ὧν ἡ σωτηρία ἐξήρηται ἐκ τῆς παραμονῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπάτῳ ἡμῶν ἐκκλησιαστικῷ ἀξιώματι.

Τοιαύτη ἡ ταπεινὴ μου γνώμη περὶ τοῦ συνταράσσοντος νῦν τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ζήτηματος. Ἐπευχόμενος ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὰ βέλτιστα διατελῶ

ΑΘ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ.

Μετ' ἀγανακτήσεως ἀποκρούομεν καὶ διαψεύδομεν τὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ τεργεσταίᾳ «Ν. Ἡμέρα» ἐπαναλαμβανόμενα περὶ καταγγελιῶν, ὥς ἀποκνήματα τῆς νοσηρᾶς φαντασίας τοῦ «περιπύστου».

ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ

Διὰ πατριαρχικῶν ἐπιστολῶν ἀπὸ 25 νοεμβρίου πρὸς τὰς ἐν Ραιδεστῷ κοινοτικὰς ἀρχὰς καὶ τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ κ. Γρηγόριον δεόντως συνεστήθη, κατ' αἴτησιν τῆς ἐνταῦθα αὐστρουγγρικῆς πρεσβείας, ἡ ἐπίσημος ἐντολὴ, ἣν ἡ Οὐγγρικὴ κυβέρνησις ἀνέθηκε τῷ κ. Λουδοβίκῳ Θαλότσκῃ τῆς ἐκεῖθεν ἀνακομιδῆς τῶν ὁστῶν τῶν οὐγγρων μεγιστάνων, τῶν ταφέντων κατὰ τὴν τρίτην δεκαετηρίδα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου Ρευματοκρατορίσης ἐν Ραιδεστῷ. Μετὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀφίξιν αὐτοῦ τε κ. Θαλότσκη καὶ τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει οἰκουμ. πατριάρχου τῆς Αὐστρουγγαρίας κ. Πέτρου δὲ Μόριεζ, οὓς μετὰ τῆς ἀνηκούσης τιμῆς ἔλαβον αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ Ραιδεστοῦ, προηγήθησιν αὐστηρὰς ἐξετάσεως τῶν δυναμένων νὰ ὑποδείξωσι περὶ τῶν τάφων, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ τοῦ 1725 οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ὑπέστησαν οἱ τάφοι τῶν οὐγγρων εὐπατριδῶν, μόνον δὲ μετὰ τὸ 1896, κατὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ ἐκ Ρευματοκρατορίσης, τὰ ὁστὰ ἐκάστου, ἐπὶ ἁλῶς συλλεγόντα, κατετέθησαν κάτωθι ἐκάστης ἐπιταφίου πλακὸς, οὐδεμιᾶς ἐπελευθύνσης συνήθους. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀξιοτίμου δημογεροντίας Ραιδεστοῦ μαυθάνομεν ὅτι ἡ κατάταξις τῶν τάφων, ἀνοιγόντων ἐνώπιον τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Αὐστρουγγρικῆς κυβερνήσεως, εὐρέθη τοιαύτη, οἷαν ἐμαρτύρησαν ὅτε βημέριος τοῦ ναοῦ καὶ οἱ γεροντότεροι τῶν καμικῶν. Οὕτω δ' οἱ ἀπεσταλμένοι παρέλαβον τὴν 4 παρελθόντος δεκεμβρίου τὰ τε ὁστὰ καὶ τὰς ἐπιταφίους πλάκας 1) τοῦ κόμητος Νικολάου Βερτσένυ, ἀποθανόντος τῇ 6 νοεμβρίου (26 ὁκτωβρίου) 1725—δεύτερον· τοῦ κόμητος Ἀντωνίου Ἑστερχάζυ, θανόντος τῇ 10 αὐγούστου (30 ἰουλίου) 1722—καὶ τρίτον· τοῦ Νικολάου δὲ Σίβρικ, ἀποθανόντος τῇ 7 ὁκτωβρίου (26 σεπτεμβρίου) τοῦ 1735.

Ὁ οὐγγρος ἀπεσταλμένος κ. Λουδοβίκος Θαλότσκη, μετὰ τὴν λήξιν τῆς εἰς Ραιδεστὸν ἀποστολῆς, ἔγραψε τῇ 12 δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμ. πατριάρχην, εὐχαριστῶν ἐπὶ τῷ συστατικῷ γράμματι καὶ καθιστῶν γνωστὴν τὴν με-

γάλην ἰδέαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας πρὸς τὴν Α. Θ. Π. κατὰ καθήκον δὲ ἐξαίροντος «τὴν εὐγενὴ διαγωγὴν, ἣν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Ραιδεστοῦ ἔδειξαν πρὸς αὐτὸν, ἀποδείξαντες διὰ τούτου ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ὁ σεβόμενος πᾶν ὑψηλὸν, ζῇ καὶ ἐνεργεῖ ἔτι». Βεβαιοῦ δ' ὁ κ. Θαλότσκη ὅτι τὴν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. εὐγνωμοσύνην συμμερίζονται καὶ πάντες οἱ ὁμοεθνεῖς αὐτοῦ.

Ἡ προθυμία τῶν ἐν Ραιδεστῷ προκρίτων, μεθ' ἧς πᾶσαν εὐκολίαν παρέσχον τῷ τῆς αὐστρουγγρικῆς κυβερνήσεως ἀπεσταλμένῳ, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐφέλκει τοὺς ἐπαίνους, οὓς ἐν τῇ πρὸς τὸν οἰκουμ. πατριάρχην ἐπιστολῇ ἐκτίθησιν οὗτος, τὸ δὲ καθήκον πρὸς ἀσυνή διατήρησιν τῶν τριῶν τάφων ἐπετέλεσαν αἱ ἀπὸ τοῦ 1722 γενεαὶ τῶν ἐν Ραιδεστῷ ὀρθοδόξων ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς τύμβους ξένων ἐπιφανῶν. Ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἑκτοτε καὶ μέχρις ἡμῶν ἐπιτελεσάντων τὸ πρὸς τὴν μνήμην τῶν προαποικομένων χρέος εἶχεν ἐν νῷ ὅτι ἡδύναντο νὰ τύχη οἷαςδὴποτε ἡθικῆς, πολλῷ μᾶλλον ὑλικῆς, ἀμοιβῆς ἢ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσις, ἥτις οὕτω γινομένη συνιστᾷ εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐπιγενομένων ἐκείνους, οὐδεμίαν ἀμοιβῆς ἀξίωσιν διατυπώσαντας ποτε ἢ τοιαύτην τοῖς τέκνοις αὐτῶν κληροδοτήσαντας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σωμάτων, Ἐπιστοπῶν καὶ Γραφείων, κατὰ τὸ ἔτος 1904.

Γ'. Α. Εθν. Μ. Συμβουλίου

Ἀπὸ 1 ἰανουαρίου μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1904 παρεπέμφθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμ. πατριάρχου ἔγγραφα 315 (ἐκτὸς πολυαριθμῶν ἐτέρων τούτοις συνημμένων καὶ σχετικῶν).

Τούτων ἀναφέρονται εἰς ὑποθέσεις δικαστικὰς (ἀγωγὰς, ἐφέσεις, ἀναψηλαφήσεις κλπ.)	85
Εἰς ὑποθέσεις διοικητικῆς φύσεως	230
Καὶ ἐκ μὲν τῶν πρώτων καὶ τῶν προηγουμένων ἐκκρεμῶν ἐθεωρήθησαν, ἰσαριθμῶν ἐκδοθεῖσων ἀποφάσεων,	38

(συνέχ. ἐν σελ. 599 τοῦ ΚΔ' τόμου)

ἐκ δὲ τῶν δευτέρων 225
(μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰς ἐπαναληπτικὰς παραιτήσεις καὶ διορισμοὺς μελῶν εἰς ἐφορίας σχολῶν καὶ ἐπιτροπὰς ἐκκλησιῶν ἢ ἐξελεγκτικὰς ἐπιτροπὰς ἀναφερομένων καὶ διὰ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας διαβιβασθέντων).

Πράξεις δὲ συμβολαιογραφικαὶ ἐγένοντο καθ' ἅπην τὴν ἔτος 218

Τούτων εἰσὶ προικοσύμφωνα 13

Διαθῆκαι δὲ ἡ ἐξωθεν ὑποβληθεῖσαι πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ περικατατεθεῖσαι καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ συνταχθεῖσαι 28
τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ πληρεξούσια, πιστοποιητικὰ βαπτίσεως, στέψεως, θανάτου καὶ ἑτέρων πιστοποιητικὰ ποιότητος φύσεως.

Δ'. Γραφείου Μ. Πρωτοσυγκελλίας

Ἀπελύθησαν ἔγγραφα κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας 4174, ἐξ ὧν

α') ἐξώδικα δικλῆται μνηστειῶς 25

β') ἐξώδικοι κλήσεις 295

γ') ἀδείξει ἐράνων καὶ δικνομῆς ἄρτων 344

δ') διάφορα ἤτοι ἐπιστολαὶ πρὸς σεβ. ἀρχιερεῖς, προϊστάμενους ἐνοριῶν, ἐφοροεπιτρόπους, δικόφους ἀρχάς, τυστακίαι ὑπὲρ κληρικῶν, λαϊκῶν, ἀναγγελεῖς ἀποφάσεων τοῦ ἐντίμου Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἀπολυτήρια κληρικῶν, συστάσεις ἀσθενῶν ἀπόρων κλπ. 3486

Ἐγκύκλιοι 24

4174

(ἀναλυτικῶς ἔχουσιν οὕτω:)

Ἐπιτρόποις καὶ ἑφόροις περὶ ὑποβολῆς καταλόγων τῶν κτημάτων ἐκάστης ἐκκλησίας ἢ σχολῆς.

Προϊσταμένοις περὶ ἐκλογῆς ἐξελεγκτ. ἐπιτροπῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐφόρων.

Προϊσταμένοις περὶ μνημονεύσεως κατὰ τὰ σάββατα τῶν τεθνεώτων.

Προϊστ. καὶ ἐπιτρόποις περὶ μὴ ὑπαρχουσῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ὅτι δέον ἵνα μετὰ τὴν ὀρκισιν μαρτύρων ἐκδίδωνται πιστοποιητικὰ τούτων κατὰ τὸν ὑποδεικνύμενον τύπον.

Ἐπιτρ. καὶ ἐφόροις ἵνα καταρτισθῶσιν κατάλογοι τῶν κτημάτων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀποστελλομένου κ. Ἀριστοδ. Ζηχριάδου.

ἑφόροις καὶ ἐπιτρ. περὶ προτιμήσεως τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου.

Προϊστ. καὶ ἐπιτρ. περὶ τοῦ ἔαν ὑπάρχωσιν περισ-

σεύουσιν ἱεραὶ εἰκόνας ἵνα περαιοθῶσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διὰ ἀπόρους τινὰς ἐκκλησίας.

Προϊστ. καὶ ἐπιτρόποις ἐπαναληπτικῇ ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπιτρόποις περὶ ἀναλυτικοῦ καταλόγου τοῦ φόρου τῶν ἐκκλ. κτημάτων ὅς ἐτησίως πληρόνεται καὶ τὰ καθυστερούμενα ἐξ αὐτοῦ μέχρι 31 δεκεμβρίου 1903.

Ἐπιτρόποις ἐπαναληπτικῇ ὡς ἀνωτέρω.

Προϊστ. καὶ ἐπιτρ. σύστασις ἵνα ἀντὶ τῆς ἀξίας τοῦ εἰς γάμους, βαπτίσεις καὶ ἄλλων τελετῶν δώρου προσφέρῃται τοῖς ἐθνικοῖς φιλανθρ. κατὰστήμασι κατὰ προκίρεσιν μικρότερον ποσόν.

Ἐπιτρόποις ἵνα ὁ κηρὸς ἀγοράζῃται ἐκ τοῦ κηροποιείου τοῦ Βαλουκλίου.

Ἐπιτρόποις ἐπαναληπτικῇ περὶ ἀγορᾶς κηροῦ ἐκ Βαλουκλίου.

Προϊστ. καὶ ἐπιτρόποις περὶ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Ἀδελφότητος τῶν νεοκόρων.

Προϊσταμένοις περὶ ἀκριβοῦς ἐρεῦνης καὶ ἐξετάσεως κατὰ τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν γάμου.

Ἐπιτρόποις περὶ ἐξακριβώσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν πιστοποιουμένων ὡς ὀρφανῶν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον.

Προϊστ. περὶ καταλόγου διαλαμβανόντος τὸν ἀριθμὸν τῶν διαφόρων σωμκτείων ἤτοι Ἀδελφ. Συλλόγων κτλ.

Πρὸς τοὺς μουχτάριδες, ὅπως ἐπιτίθωνται ἐπὶ τῶν ἐγγυητικῶν τῶν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀποστελλομένων πρὸς ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν διαβιβητικῶν χαρτόσημα.

Προϊσταμ. σύστασις τοῦ ἱερολογ. κ. Χρυσοστόμου συντάκτου τῶν «Εὐαγγελικῶν Διδασκμάτων».

Προϊσταμ. περὶ συγκλήσεως ἐνοριακῶν συνελεύσεων πρὸς ἐκλογὴν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν.

Προϊστ. περὶ συγκλήσεως ἐνοριακῶν συνελεύσεων πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτρόπων καὶ ἐφόρων.

Προϊσταμένοις ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν τὰ προεδρεῖα τῶν σωμκτείων.

Προϊσταμ. περὶ προσαγωγῆς κατὰ μῆνα εἰς τὸ ληξιαρχεῖον τῶν Πατριαρχείων τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων.

Προϊσταμ. καὶ ἐπιτρόποις καὶ ἐφόροις σύστασις τοῦ «Ἐορτολογίου Κωνσταντινουπόλεως Προσκυνητοῦ» συγγραφέντος ὑπὸ τοῦ Μ. χαρτοφύλακος κ. Μ. Ι. Γεδεών.

Ε'

Πατριαρχ. Κεντρικῆς Ἑκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς

Α'.

Κατὰ τὸ τελευταῖον λήξαν σχολικὸν ἔτος ἐλειούργησαν σχολαὶ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κων)πόλεως, ὑπαγόμεναι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Π. Κ. Ἐκπ. Ἐπι-

τροπῆς, ἐν ὧν 69, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, ἐξ ὧν παρθενωγαγεῖα 31, καθηγῆται δὲ καὶ διδάσκαλοι ἐν ὧν 330, ἐξ ὧν διδασκάλισσι 135. Ἐν ταῖς ἀνωτέρω σχολαῖς δὲν συμπεριλαμβάνονται ἡ Θεολογικὴ καὶ ἡ Μ. τοῦ Γ. Σχολή, ὡς καὶ τὸ διδάσκον πρόσωπικόν αὐτῶν. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω σχολῶν τέσσαρες εἰσιν ἀνώτεροι καὶ τέσσαρες ἰδιωτικαί, ἐν αἷς πρὸς τοῖς ἐλληνογαλλικοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις Χ. Χατζηχρήστου καὶ Ν. Μέλαι συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἐσχάτως ἐκκλησιαστικῶς ἀναγνωρισθεῖσαι σχολαὶ Πέτρου Μουμπτζῆ καὶ Εὐτέρπης Σαντορινίου. Τῆς τελευταίας ταύτης κατηγορίας αἱ σχολαὶ ὡς καὶ αἱ ἀνώτεροι τοιαῦται, αἵτινες πλὴν τοῦ κοινοτικοῦ Ζωγραφείου γυμνασίου τοῦ Πέραν ὡς ἐθνικαὶ θεωροῦνται, λειτουργοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει προγραμμάτων ἐγκεκριμένων μὲν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων, ἀλλὰ παραλλασσόντων ὡς πρὸς τὸ ὁμοιόμορφον τοιοῦτο Πατριαρχικὸν τῶν ἀστικῶν καὶ δημοτικῶν σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐξίρεισιν δὲ ἀποτελεῖ καὶ τὸ Κεντρικὸν παρθενωγαγεῖον Πέραν, ὅπερ καὶ περ κοινοτικὸν ἀκολουθεῖ ἕτερον πρόγραμμα μαθημάτων ἐν ἐκτάξει μετὰ γαλλικοῦ τοιοῦτου. Ἐκ τῶν σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς 14 μὲν συμπεριλαμβάνομένης καὶ τῆς ἰδιωτικῆς σχολῆς Ν. Μέλαι ἐφήρμοσαν πλῆρες τὸ ἐν ἰσχύϊ **ἐπτατάξιον** πρόγραμμα, ἐξ ὧν 5 τυγχάνουσι παρθενωγαγεῖα τοιαῦται δὲ σχολαὶ εἰσιν: ἡ τοῦ Φαναρίου, Μουχλίου (ἄρρένων), Ἀγ. Κωνσταντίνου Ὑψωμαθείων (ἄρρένων καὶ θηλέων), Κοντοσκαλίου (ἄρρένων καὶ θηλέων), Γαλατᾶ (ἄρρένων καὶ θηλέων), Τατχοῦλων (ἄρρένων καὶ θηλέων), Διπλοκιονίου (ἄρρένων καὶ θηλέων) καὶ Μ. Ρεύματος (ἄρρένων).—**Ἐξατάξιοι σχολαὶ** ἐλειτουργοῦσαν τὸ ὅλον ἐννέα, ἐξ ὧν δύο παρθενωγαγεῖα, συμπεριλαμβάνομένης καὶ τῆς ἰδιωτικῆς σχολῆς θηλέων Ε. Σαντορινίου· εἰσὶ δὲ ἡ τῆς Ξυλοπόρτης (ἄρρένων), Ἐδινέ-καποῦ, Ἐξ Μαρυμάρων (ἄρρένων), Βλάχκας (ἄρρένων καὶ θηλέων), Χάσκιου (ἄρρένων) καὶ Βαφροχωρίου (ἄρρένων. Εἰς ταύτας δὲ προσθετέον καὶ τὴν ἀστικὴν σχολὴν Ζωγραφείου ἀριθμοῦσαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ ΣΤ' τάξιν μετὰ ἰδιαίτερου προγράμματος, ὅπερ κατὰ τὸ προπαραλθὸν ἔτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Π. Κ. Ἐκπ. Ἐπιτροπῆς.—**Πεντατάξιοι σχολαὶ** ἠριθμοῦντο τὸ ὅλον 11 συμπεριλαμβάνομένης καὶ τῆς ἰδιωτικῆς σχολῆς Π. Μουμπτζῆ, ἐξ ὧν 6 παρθενωγαγεῖα, ἦτοι ἡ τοῦ Σαλματομβρουκίου (ἄρρένων), Χάσκιου (θηλέων), Εὐαγγελιστρίας (ἄρρένων), Μεσχωρίου (ἄρρένων καὶ θηλέων), Μ. Ρεύματος (θηλέων) καὶ Βαφροχωρίου (θηλέων), ἐν αἷς προσθετέον καὶ τὸ ἀρρενωγαγεῖον Μιναρὲ ἐν Πέραν ὡς καὶ τὰ παρθενωγαγεῖα Ἀϊναλῆ-τσεσμέ καὶ Ἀγ. Κωνσταντίνου τῆς αὐτῆς κοινότητος. Αἱ

τρεις δὲ τελευταῖαι αὗται σχολαὶ ἐλειτουργοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδιαίτερου προγράμματος τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ Ζωγραφείου, ἐν ταῖς δυοῖ δὲ ταύταις Σχολαῖς τῶν θηλέων προσετέθη κατὰ τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος ἡ πέμπτη ἡ καὶ ἀνωτέρα τάξις.—**Σχολαὶ τετρατάξιοι** λειτουργοῦσιν ἐν συνόλῳ 15 συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κατωτέρων ἐθνικῶν τοιούτων Ζωγραφείου παρθενωγαγεῖον ἐν Νεοχωρίῳ καὶ Ὁρφνοτροφείου· ἐξ ὧν σχολαὶ θηλέων 6, ἦτοι ἡ τοῦ Τζιβαλίου (ἄρρένων), Βλατᾶ (ἄρρένων καὶ θηλέων), Ἐγρί-καποῦ (θηλέων), Βελιγραδίου, Κυπρισσᾶ, Ἐτ-μεϊδάν, Εὐαγγελιστρίας (θηλέων), Φερίκιοι (ἄρρένων καὶ θηλέων) καὶ Βεθεκίου. Προσθετέον δὲ εἰς ταύτας καὶ τὰς σχολὰς ἄρρένων, Ἀγίας Τριάδος καὶ Ἀγίου Κωνσταντίνου Πέραν, λειτουργοῦσας μετὰ προγράμματος, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐμνήθη, ἰδιαίτερου τῶν ἐξαρτημάτων.—**Τριτάξιοι σχολαὶ** ἠριθμοῦντο 12, ἐξ ὧν θηλέων 7, ἦτοι Τζιβαλίου (θηλέων), Μουχλίου—Ποτηρᾶ (θηλέων), Ξυλοπόρτης (θηλέων), Ἐγρί-καποῦ (ἄρρένων), Σαλματομβρουκίου (θηλέων), Τόπ-καποῦ (ἄρρένων καὶ θηλέων), Ἐξ Μαρυμάρων (θηλέων), Ἀνκλήψεως, Ξηροκρήνης (ἄρρένων καὶ θηλέων) καὶ Στένης.—**Ὡς διτάξιοι δὲ σχολαὶ** ἐλειτουργοῦν ἡ τοῦ Τεκίρ-σερκίου καὶ Σαρμασικίου.

B'.

ἀναλυτικώτερον

Α'. ΣΧΟΛΑΙ ΕΝ ΟΛΩ = 74

Σχολαὶ ἀνώτεροι	7	= 74
» κατώτεροι	67	

α'. Σχολαὶ ἀνώτεροι

α') Θεολογικὴ Σχολή	1	= 7
Γυμνάσια (ἄρρ. 4 καὶ θηλ. 2)	6	

β') Γυμνάσια ἄρρένων

1. Μ. τοῦ Γ. Σχολή

2. Ἑλλην. Ἐμπορικὴ Σχολή ἐν Χάλκῃ

3. Ζωγράφειον ἐν Πέραν

4. Λύκειον Χρ. Χατζηχρήστου (μετὰ γαλλικοῦ τμήματος)

γ') Γυμνάσια θηλέων

1. Ζάππειον ἐν Πέραν (μετὰ Διδασκαλείου καὶ ἰδιαίτερου γαλλικοῦ προγράμματος).

2. Ἰωακείμειον ἐν Φαναρίῳ.

β'. Σχολαὶ κατώτεροι

(ἀστικαὶ καὶ δημοτικαί).

ἄρρένων	37	= 64
θηλέων	27	

ἦτοι

α') Κ. Παρθενγωγεῖον Πέραν 9τάξιον (μετὰ ἰδιαιτέρου γαλλικοῦ προγράμματος).		
β') Ἀστικαὶ 7τάξεις 14	9	= 14
ἀρρένων	5	
θηλέων		
γ') Ἀστικαὶ 6τάξεις 9	7	= 9
ἀρρένων	2	
θηλέων		
δ') Ἀστικαὶ 5τάξεις 11	5	= 11
ἀρρένων	6	
θηλέων		
ε') Δημοτικαὶ 4τάξεις 15	9	= 15
ἀρρένων	6	
θηλέων		
στ') Δημοτικαὶ 3τάξεις 12	5	= 12
ἀρρένων	7	
θηλέων		
ζ') Δημοτικαὶ 2τάξεις	2	
Α'. Ἐκ τῶν ὧς ἄνω σχολῶν εἰδὼν		
ἀνώτεροι ἐθνικαὶ	5	
κατώτεροι ἐθνικαὶ	4	

ἦτοι

- α') ἀνώτεροι ἐθνικαὶ 1) Θεολογική, 2) Μ. τοῦ Γ. Σχολή, 3) Ἑλληνικὴ Ἑμπορικὴ Σχολή, 4) Ζάππειον, 5) Ἰωαννέμειον.
 β') κατώτεροι ἐθνικαὶ 1) Μαροσλή ἐν Φαναρίῳ, 2) Ζωγράφειον Παρθενγωγεῖον Νεοχωρίου, 3) Ὀρφανοτροφεῖον ἐν Πριγκήπῳ.
 γ') ἰδιωτικαὶ 1) Χρ. Χατζηχρήστου, 2) Ν. Μέλαι, 3) Π. Μουμπτζή, 4) Ε. Σαντοριναίου ἐν Πέραν.
 δ') Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ σχολαὶ τυγχάνουσιν ἐνοριακά.

Β'. Διδάσκον προσωπικὸν ἐν ὧσιν 360

Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι	225	= 360
Διδασκάλισσαι	135	
1) Διδάσκον προσωπικὸν		
α') ἀνωτέρων σχολῶν. 108		
ἀρρένων	83	= 108
θηλέων	25	
β') κατωτέρων σχολῶν. 252		
ἀρρένων	142	= 252
θηλέων	110	

Γ'. Διδασκόμενοι 11788

μαθηταὶ	6788	= 11788
μαθήτριαι	5000	

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Ἡ εἰσδοδος τοῦ νέου ἔτους ἐωρτάσθη μετὰ τῆς εἰθισμένης τάξεως τῆς ἑκπαλαί κρατούσης ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, κλῆρος δὲ καὶ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ὑπέβαλον εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ. Κατὰ τὸν ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ψαλέντα ἑσπερινὸν ἐχοροστάτησαν μετὰ τῆς Α. Θ. Π. οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ πάντες, οἱ μητροπολίται Κυζίκου, Νικομηδείας, Τραπεζοῦντος, Διδυμοτείχου, Χίου, Γίνου καὶ Χώρας, Δρυϊνουπόλεως καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, εἶτα δὲ ὑπέβαλον τῇ Α. Θ. Π. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν πατριαρχῶν τὰ σεβάσματα αὐτῶν οἱ κληρικοὶ καὶ κατόπιν οἱ λαϊκοὶ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ πρεσβύτεροι τοῦ πατριαρχ. ναοῦ καὶ πάντες οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Τῇ δ' ἐπιούσῃ, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τῶν αὐτῶν σεβασμ. συνοδικῶν συγχοροστατούντων τῇ Α. Θ. Π., παρέστησαν τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ, προσφωνήσαντος τοῦ πρώτου τῇ τάξει γέροντος Κυζίκου κ. Ἀθανασίου, καὶ οἱ ἀξιότιμοι σύμβουλοι, προσφωνήσαντος ἐκ μέρους αὐτῶν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου, πρώτου τῇ τάξει ἐκ τῶν κληρικῶν αὐτοῦ μελῶν. Ἀμφοτέροις δὲ καταλλήλως ἀπήντησεν ἡ Α. Θ. Π.

Τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς, ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν, αὐτοπροσώπως μὲν ὁ ἐξ. πρεσβευτῆς τῆς Σερβίας κ. Γ. Σίμιτς, οἱ ἐξοχ. Σεκέρ Ἀχμέτ πασᾶς, Π. Φενερλή πασᾶς, οἱ ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ Κράτους Ἄνδρ. Κοπάσης καὶ Ι. Χότζης, οἱ ἐπίτροποι τῶν Ἀγίων Τόπων, οἱ προοιστάμενοι, ἐφοροὶ καὶ ἐπίτροποι τῶν ἐνοριακῶν ναῶν καὶ σχολείων, ὁ ἐπίτροπος τοῦ πατριάρχου τῶν σύρων, ὁ πρωθιερεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, πολλοὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῷ τραπεζικῷ κόσμῳ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστήμασι καὶ τοῖς γράμμασι δι' ἐπισκεπτηρίων δ' ἢ δι' ἀπεσταλμένων πάντες σχεδὸν οἱ ὑψηλ. καὶ ἐξοχ. ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ οἱ ἐξοχ. πρεσβευταὶ Γερμανίας Μαρσάλ φὸν Βιβερστάην μετὰ τοῦ πρώτου διερμηνέως κ. Ἑρμάννου Γίς, Ἰσπανίας μαρκήσιος Καμποσαγράδος μετὰ τοῦ πρώτου διερμηνέως κ. Πέτρου Σιγάλλο, καὶ Περσίας Μιρζά Μου-

σταφῶ Χὰν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ὁχαννὲς Χὰν
πρώτου γραμματέως καὶ διερμηνέως τῆς περσι-
κῆς πρεσβείας.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις
τῇ Α. Θ. Π. συνεχάρησαν ἡ τηλεγραφικῶς ἢ δι'
ἐπιστολῶν οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι Ἀλε-
ξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὁ ἐξ. ἀντάρχης τῆς
Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν ἐλλήνων κ. Παπαρρη-
γόπουλος, οἱ μητροπολίται καὶ ἐπίσκοποι τοῦ
πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καὶ τινες
τῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσο-
λύμων καὶ Ἑλλάδος, οἱ ἡγούμενοι μονῶν τινῶν,
ἱκαναὶ τῶν δημογεροντιῶν, πολλοὶ τῶν κυβερ-
νητικῶν ὑπαλλήλων, οἱ προϊστάμενοι τῶν ὀρθο-
δόξων παροικιῶν Ἀμβέρσης, Βρασοβοῦ, Καλα-
φατίου, Μάνζεστερ, Παρισίων, κλπ. Τινὲς τῶν
ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς ἐπιστελλόντων ἐδρόσαντο τῆς
εὐκαιρίας ἵνα διατυπώσωσιν εὐχὰς καὶ συγχα-
ρητήρια τῇ Α. Θ. Π. ἐπὶ τῇ τεσσαρακονταετη-
ρίδι τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἢ νὰ διατρανώσωσι
τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀφοσιώσεως καὶ πίστεως πρὸς
τὸ πρόσωπον καὶ τὴν νομοταγὴν καὶ συνετὴν τοῦ
παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολι-
τείας, ὡς ἐκ Μαγνησίας (Ἐφέσου) τριάκοντα
καὶ ἑπτὰ προκρίτων, ἐκ Φιλαδελφείας, ἐκ Μού-
γλων (ἐπαρχίας Ἑλιουπόλεως), ἐκ Βοδενῶν, ἐκ
Κολωνίας, τῶν δημογεροντιῶν καὶ τῶν λοιπῶν
κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μητροπολιτῶν ἕτεραι
δὲ δι' ἐπανελημμένων ἐπιστήμων ἐγγράφων, ὡς
ἡ τῆς Κῶ τῶν Σποράδων νήσων, καὶ ἡ ἐν Βε-
ρατίῳ τῆς ἐπαρχίας Βελεγράδων, ἅμα μὲν ἐπα-
ναλαμβάνουσι τὴν τοιαύτην πρὸς τὸν οἰκουμενι-
κὸν πατριάρχην ἐκδήλωσιν, ἅμα δὲ καταγγέλ-
λουσιν ἀποδοκιμάζουσαι πᾶσαν τολμωμένην ὁ-
θεν οὐκ ἔδει παραποίησιν τοῦ παγκοίνου τούτου
φρονήματος.

§

Ὁ ἁγιασμὸς τῶν Θεοφανείων ἐτελέσθη τῇ
πέμπτῃ (6 ἰανουαρίου) ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχι-
κῷ ναῷ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
τριάρχου, συνευχομένων τῶν σεβ. συνοδικῶν. —
Τῇ δὲ κυριακῇ συνεχοροστάτησαν ἐν τῷ αὐτῷ
ναῷ μετὰ τῆς Α. Θ. Π. οἱ σεβασμ. μητροπολίται
Κυζίκου, Νικομηδείας, Τραπεζοῦντος, Διδυμοτεί-
χου, Χίου καὶ Σέρβιων καὶ Κοζάνης, τῶν λοιπῶν
δύο σεβασμ. Γάνου καὶ Χώρας καὶ Δρυϊνουπό-
λεως κωλυθέντων ἔνεκεν ἱερουργιῶν ἀλλαχού.

Κατὰ τὸν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων γινόμενον
ὑπὸ τῶν ἱερέων ἁγιασμὸν τῶν χριστιανικῶν οἰ-
κογενειῶν οἱκοὶ παρετηρήθη μετ' εὐχαριστήσεως
ἐφέτος ὅτι ἀτοπίαί τινες, συμβαίνουσιν ἐν προ-
ηγουμένοις ἔτεσι, κατεδικάσθησαν ὑπὸ πάιτων,
μὴ ἐπαναληφθεῖσαι. Ἀπόμοιραι παλαιῶν ἔξεων
ἢ ἀταξιῶν ἐξαλείφονται παρ' ἡμέραν, αἱ δὲ ἐκά-
στοτε γινόμεναι νουθεσίαι καὶ μητρικαὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας ἀξιώσεις ἐπιφέρουσι τὸ ποθούμενον
ἀποτέλεσμα. Ἡ παραίεσις τοῦ ἀποστόλου τῶν
ἐθνῶν «ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ ἰουδαίοις καὶ
ἔλλησι, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ» πρέπει νὰ
ᾖ πάντοτε ἔναυλος εἰς τὰ ὅτα πάντων καὶ μά-
λιστα ἐκείνων, οἵτινες ἐτάχθησαν τῷ λαῷ ποδη-
γέται τοῦ πρέποντος καὶ τῆς κοσμίας καὶ κατὰ
Χριστὸν πολιτείας ὑπογραμμὸς, ἣν ἐπιβάλλου-
σι καὶ λόγοι ἀξιοπρεπείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν μέσῳ
τῶν ἐθνῶν ἀναστροφὴ ἡμῶν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ

Α'

Παναγιώτατε καὶ σεβαδμιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κων-
σταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸν πα-
τριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπιτό-
θητε ἀδελφε καὶ δουλειουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος
κύριε Ἰωακείμ. Τὴν ὑμετέραν περιόποιδαν ἡμῖν
σεβαδμιάν παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσ-
σόμενοι, ὑπερῷοις προσαγορεύομεν.

Θεὸς ἐν σαρκὶ σήμερον ἐπεφάνη καὶ ἐν Βηθλεὲμ. τῇ
πόλει ἀπορρήτως καὶ ὑπερφῶς ἐτέχθη, σύμπασα δ' ἡ
οἰκουμένη εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς πεπληρωμένη πνευμα-
τικῶς πανηγυρίζει, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσα τὸν ἐν ἑαυ-
τῷ τὴν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας ἀχρειωθεῖσαν εἰκόνα τοῦ Ἀ-
δάμ ἀνακκινίσαντα προκινῶν Λόγον. Καὶ ἡμεῖς δὲ
θεῖῳ ἐλέει κατηξιωμένοι πανηγυρίσαι σήμερον τὴν με-
γάλην ταύτην ἐορτὴν τοῦ ἀκαταλήπτου μυστηρίου τῆς
ἐνσάρχου οἰκονομίας μετὰ τοῦ ἐκ περάτων γῆς συνελη-
λυθότος χριστεπωνύμου λαοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ ἡγισμένῳ
τόπῳ, ἐν ᾧ ἀστήρ ἐμήνυσε καὶ ποιμένες μετ' ἀγγελῶν
ἐδοξολόγησαν καὶ μάγοι σὺν δώροις προσεκύνησαν τὸν
ἐκ παρθένου τεχθέντα Θεὸν τε καὶ Κύριον, ἀγάπη πολ-
λὴ ἐμνήσθημεν καὶ τοῦ τιμίου ὀνόματος τῆς ὑμετέρας
ποθεινοτάτης καὶ γερασμίας ἡμῖν παναγιότητος, ἐκτε-
νεῖς τὰς δεήσεις ὑπὲρ Αὐτῆς τε καὶ πασῶν τῶν ἀγίων
τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν προσενεγχόντες τῷ ἐν σπηλαίῳ

τεχθέντι καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντι Σωτῆρι Χριστῷ. Ἀγαλλομένη δὲ τῇ ψυχῇ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ γεγονότες, πάρεσμεν νῦν νοερῶς διὰ τῶν δε τῶν ἀδελφικῶν ἡμῶν γραμμάτων, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἀδελφικὸν προσάγοντες φίλημα τῇ ὑμετέρῃ τιμιωτάτῃ κορυφῇ συχαίρομεν μὲν Αὐτῇ αὖτις ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτῆρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ, εὐχόμεθα δ' ἀπὸ καρδίας Αὐτῇ ἐνυγίειν σώματος καὶ εὐφροσύνη πνεύματος τῶν σωτηρίων τούτων ἑορτῶν συντελέσαι τὴν πνήγυριν καὶ τὸν νέον ἐνισυτὸν τῆς ἀγαθότητος Κυρίου αἰσίως καὶ ὑγιῶς ἀπαντῆσαι, τοῦτον δὲ καὶ πλεῖσθ' ὅσους ἐτέρους ἐν εὐθηνίᾳ πικρὸς ἀγαθοῦ καὶ κατὰ θυμὸν διακύναι, τὸν θεόν ἐμπεπιστευμένον αὐτῇ περιούσιον λαὸν εἰς ἀρετὰς τελειότητος ἀσφαλῶς ποδηγετοῦσαν, πρὸς δόξαν τῆς μᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀδελφικῶς δ' ἀξιοῦντες παρὰ τῆς σεβασμιωτάτης Αὐτῆς κορυφῆς διαβιβάσθηναι τὰς συγχαρητικὰς ἡμῶν ἐπὶ ταῖς σωτηρίαις ταύταις ἑορταῖς προσήσεις μετὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀσπασμοῦ τοῖς τε ἀγαπητοῖς ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος, τοῖς τὴν περὶ Αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν συγκροτούσι Σύνοδον, καὶ τοῖς ἐν Πνεύματι ἀγαπητοῖς υἱοῖς, τοῖς τιμιωτάτοις μέλεσι τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐντίμοις καὶ εὐσεβεῖσι τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους λογᾶσι, παρκαλοῦμεν μεμνησθαι καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον Αὐτῆς ἐντεύξεσιν, ὅπως τοῦ θεοῦ τυχοῖμεν ἐλέους, καὶ περιπτυσσόμενοι αὐτῇ ἐν φιλήματι ἀγίῳ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ αἰδ' δεκεμβρίου κε'.

Τῆς ποθεινοτάτης ἡμῖν καὶ σεβασμιωτάτης

Αὐτῆς Παναγιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

Β'

Ἀλεξάνδρεια, 1 ἰανουαρίου 3 μ. μ.

Εἰρηνικὸς καὶ πάσης εὐλογίας οὐρανοῦ μεστός δαψιλευθεῖ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ γεραρᾷ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως ὁ νέος ἐνιαυτός.

Πατριάρχης Φώτιος.

*

Ἱερουδαλήμ, 1, ὥρᾳ 9 τῆς πρωίας.

Χαρίσαιτο Κύριος Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι νέον σωτηρίου ἐνιαυτὸν, ὑγιεινόν, πασῶν οὐρανίων χαρίτων πεπληρωμένον.

Πατριάρχης Δαμιανός.

Ἅγιον Ὅρος, 1 ἰανουαρίου, 11 πρωίας.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ σωτηρίου ἔτους ὑποβάλλοντες συγχαρητήρια αἰτούμεθα εὐχὰς καὶ εὐλογίας Ὑμ. Παναγιότητος.

Ἐπιτάται καὶ γραμματαῖς

Ἱεροῦ Κοινότητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Αἱ τακτικαὶ συνεδρίαί τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπανελήφθησαν ἀπὸ τοῦ σαββάτου 8 ἰανουαρίου.

Μητροπόλις Σκοπίων. — Ὁ ἐν τῇ βασιλευούσῃ παρεπιδημὼν πανιερ. μητροπολίτης Σκοπίων κ. Σεβαστιανὸς ἠτήσατο παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀδειαν ὅπως χάριν τῆς ὑγείας αὐτοῦ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐγκρίνασα τὴν αἴτησιν διέταξεν ὅπως γένωνται τὰ προσήκοντα διαβήματα παρὰ τῇ Σ. αὐτοκρατορικῇ κυβερνήσει πρὸς ἔκδοσιν τῆς νενομισμένης ἀδείας.

Ἐπίσκεψις εἰς τὸν πατριάρχην τῶν Γρηγοριανῶν Ἀρμενίων. — Ἡ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰθισμένη ἀπόδοσις τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Γρηγοριανῶν Ἀρμενίων καὶ ἐφέτος ἐγένετο, μεταβάντος πρὸς ἀντεπίσκεψιν τοῦ μακαριωτ. πατριάρχου κ. Μαλαχίου Ὁρμανιὰν εἰς Κοντοσκάλιον τοῦ πανοσ. Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου μετὰ τοῦ βοηθοῦ καπουκεχαγιά τῶν Πατριαρχείων ἐνδοξοτ. Σπυρίδωνος ἐφέντη Κωνσταντινίδου.

Πατριαρχικὴ χοροδοσία. — Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἡ Α. Θ. Π. οἰκουμένη πατριάρχης ἐχοροστότησε τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ κατὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἐν Γαλατῇ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων, μετὰ θερμῆς υἱικῆς στοργῆς ὑποδεξαμένων αὐτὸν, καὶ ὑπερπληρωσάντων τὸν πανηγυρίζοντα ναόν. Ἐν αὐτῷ δὲ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐτέλεσε τὴν ἐπιούσαν, παρασκευὴν, ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδινῶν μητροπολίτης Χίου κ. Κωνσταντῖνος.

Φιλογενεῖας ὑπογραμμός. — Ὁ ἐν Μοσχονησίῳ ἀξιότιμος κ. Ἰω. Ε. Χατζαποστόλης, οὗ καὶ πέρυσιν ἐποιεσάμεθα μνησίαν, ἀπέστειλε καὶ ἐφέτος τὴν ἐτησίαν πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον εἰσφορὰν αὐτοῦ ἐκ πέντε τουρκικῶν λιρῶν. Ὁ κ. Χατζαποστόλης, ἐπιβαλὼν ἐαυτῷ τὴν φιλογενῆ ταύτην ὑποχρέωσιν, παρέχεται παράδειγμα ἀξιομίμητον πρακτικῆς ἐκδηλώσεως τῆς φιλογενείας, ἥτις ἄλλως διακρίνει τοὺς εὐσεβεῖς ὁμογενεῖς, ὧν ὁ Κύριος νύλόγησε τὰ ἔργα.

Ἀρχιερατικαὶ περιουσίαι.—Ἐξαρχος πρὸς παραλαβὴν τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Ἰμβρου Φιλοθέου διωρίσθη συνοδικῶς ὁ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν διακόνων καὶ γραμματέων ἱερολογ. κ. Ἀπόστολος Τρύφωνος.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Σμύρνης κ. Βασιλείῳ, διεβίβασε δὲ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ διὰ μὲν τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος κ. Ἱεροθέου τοῖς ἐορτάζουσι κκ. Β. Δεσίρη, Β. Ἐλευθεριάδῃ καὶ Β. Μυστακίδῃ καὶ διὰ τοῦ ἱερολογ. κ. Ἀθηναγόρα τῷ κ. Β. Ἐξερτζόγλου. — Τῇ παρασκευῇ (7 ἱσταμένου) τηλεγραφικῶς συνεχάρη τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Κασσανδρείας κ. Ἰωάννῃ καὶ τῷ ὑψηλ. ἡγεμόνι τῆς Σάμου Ἰω. Βιθυνῷ· διὰ δὲ τοῦ ἱερολογ. τριτεύοντος τῷ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Ξανθοῦπόλεως κ. Ἰωάννῃ· καὶ διὰ τὸν πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου, Μ. ἀρχidiaκόνου, τριτεύοντος καὶ Ἀθηναγόρου ὡς καὶ τηλεγραφικῶς τοῖς κκ. Ἰ. Τανταλίδῃ, πρωτονοταρίῳ, Ἰ. Χλωρῷ ρεφερενδαρίῳ, Ἰ. Σταυρίδῃ διευθυντῇ τοῦ πατριαρχ. πρωτοκόλλου, Γιάγκῳ βέρ. Ἰωαννίδῃ, Ἰ. Κ. Χατζοπούλῳ, Ἰ. Χότζῃ ἐφέντῃ, Ἰ. Μαμποπούλῳ, Ἰ. Χαριτωνίδῃ, Ἰ. Καστέλλῃ, Ἰ. Σιώτῃ ἱατρῷ, Ἰ. Πολυζέτῃ, Ἰω. Κωνσταντινίδῃ καὶ Ἰω. Μ. Σταύρου. — Τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς διεβίβασε τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Γρυπάρῃ ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος. — Χθὲς δὲ πατριαρχικῇ ἐντολῇ ἐπεσκέψατο τὸν τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντα κ. Θεοδ. Θεοδοσιάδην ὁ ἱερολογ. τριτεύων.

Κηδεῖαι.—Τῇ προπαραελθούσῃ κυριακῇ, 2 ἀρξαμένου, τελουμένης τῆς κηδεῖας τοῦ ἐν Νεαπόλει ἀποβιώσαντος Κωνσταντίνου Παντζίρη, συμβούλου τῆς αὐτοκράτορ. ἐν Ρώμῃ τουρκικῆς πρεσβείας, παρίστατο ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμ. πατριάρχην ὁ πανοσιολ. Μ. ἀρχidiaκόνος κ. Λαυρέντιος. Τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψαλείσῃς ἐν τῷ ναῷ τῶν Εἰσοδίων ἐν Σταυροδρομίῳ προΐστατο ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτας Σερβίων - Κοζάνης κ. Κωνστάντιος. — Τῇ παρασκευῇ, κατ' ἐντολὴν πατριαρχικὴν, ὁ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν διακόνων ἱερολ. κ. Ἀθηναγόρας, τελουμένης τῆς κηδεῖας τοῦ μακαρίτου Ἀναστασίου Ἠλιάδου, διηρμήνευσε τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ τεθνεῶτος εὐχὰς τῆς Α. Θ. Π. τοῖς πενθοῦσι τέκνοις τοῦ μεταστάντος.

Σωματεῖα.—Προχθὲς, κυριακὴν, ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκάς μετὰ τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν πρώην Μαρωνείας καὶ πρώην Μελενίκου ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ταξιαρχῶν Παλατᾷ τὴν θείαν λειτουργίαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφάτου «Ἀγίου Ἰωάννου», ὅπερ ἐκ γλίσχρων πόρων ἀνέλαβε νὰ συντελῇ πρὸς διάκοσμον τοῦ ναοῦ τούτου. Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἐξώδευσεν ὑπὲρ τοῦ θεαρέστου τούτου σκοποῦ περὶ τὰς εἴκοσι λίρας.

Ἑλλην. ἐμπορικὴ Σχολή.—Κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 4 πρὸς τὴν 5 ἰανουαρίου τρέχοντος μέγα μέρος τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς, ἐκραγέντος, ὡς ἔοικεν, ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν κατοικίαν τοῦ διευθυντοῦ χώρου, ὅπου ἦσαν ἐναποτεθειμένοι ἀχυροστρωματὰ πεπαλαιωμένα. Τὸ πῦρ ἀπετέφρωσε τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν ὀλόκληρον, τὸ σπουδαστήριον, τὸν τέταρτον κοίτων καὶ τὴν ἀποθήκην, ὑλικὴν δὲ σπουδαίαν ὑπέστη ζημίαν ὁ ἐλλόγιμος διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Γ. Λιανόπουλος εἰς ἐπιπλά, κοσμήματα καὶ χρήματα, μόλις διαφυγὼν βέβαιον κίνδυνον αὐτὸς τε καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ. Τὰ μαθήματα, διακοπέντα ἐπὶ μικρὸν, ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τῆς σήμερον, καθὰ γνωστοποιεῖ ἡ ἐφορία. Ἐλπίζομεν δ' ὅτι, μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου ἐκ βάθρων ἀνεγερθήσεται ἡ πυρποληθεῖσα τοῦ κτιρίου πλευρὰ, συμπληρουμένης τῆς σεμνῆς οἰκοδομῆς, ἐν ᾗ ἐκπαιδεύονται οἱ φιλότιμοι τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμοῦ θιασῶται, ὧν τὰς σπουδὰς οὐδαμῶς ἐπηρεάσε τὸ ἀτύχημα τῆς 5 ἰανουαρίου.

Ἑλληνικὸν παρθεναγωγεῖον Βάρνης.—ὑπὸ δυστυχήματος ὁμοίου ἐδοκιμάσθη ἡ ὁμογενὴς ἐν Βάρνῃ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας κοινότης, ἥς τὸ παρθεναγωγεῖον ἐγένετο βορὰ τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην, κατὰ τὴν τρίτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, ὡς ἡγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ πανιερώτ. μητροπολίτης Βάρνης κ. Πολύκαρπος. Ὁ παναγιώτατος οἰκουμ. πατριάρχης τηλεγραφικῶς παρεμυθίσατο τὴν ὀρθόδοξον κοινότητα, ἥτις τοσούτῳ φιλογενῶς συντηρεῖ καὶ προάγει τὰ κοινωφελῆ καταστήματα αὐτῆς. Οἱ πανταχοῦ ζῶντες ὁμογενεῖς, οὓς συγκινεῖ πᾶσα ἀντήχησις στόνων τῶν ὑπὲρ πατρίων θησαυρισμάτων καὶ παραδόσεων ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, οἱ ὁμογενεῖς, οὓς παρορμᾷ πρὸς θαυμασμὸν πᾶσα προᾶξις καὶ πᾶς